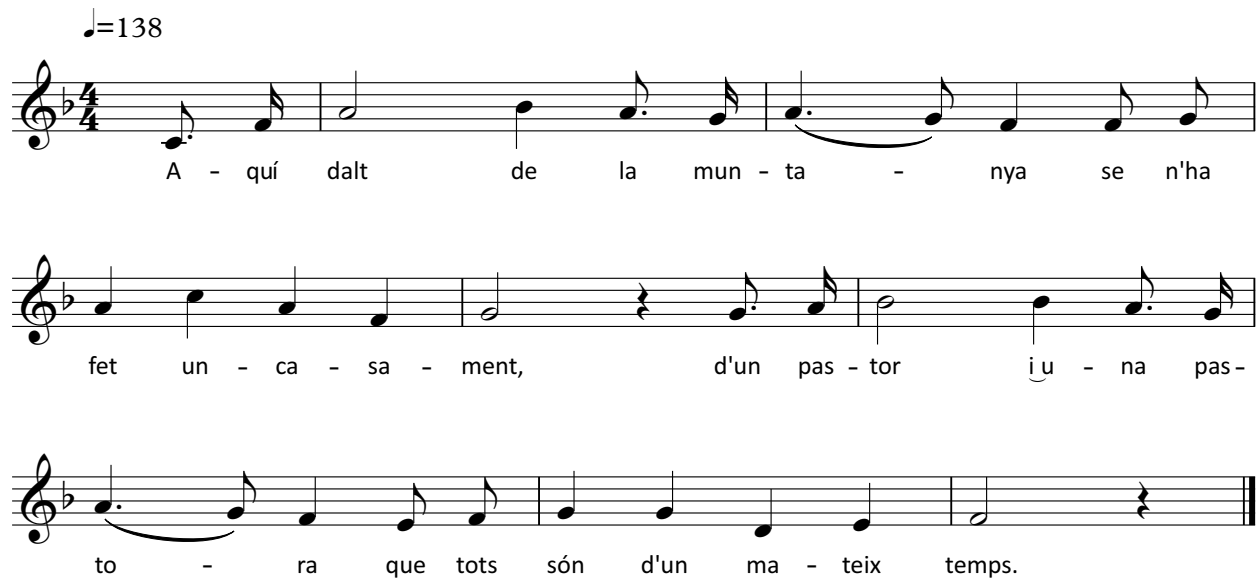

Els nuvis pobres / Cara bonica

♩=138

A - quí dalt de la mun - ta - nya se n'ha
fet un - ca - sa - ment, d'un pas - tor i u - na pas -
to - ra que tots són d'un ma - teix temps.

Aquí dalt de la muntanya
se n'ha fet un casament,
d'un pastor i una pastora
que tots són d'un mateix temps.

Un dia l'*encontra* sola,
un dilluns de Sant Andreu,
que plorava i *derramava*
llàgrimes de sentiment.

—Què plores, cara bonica,
per què tens tant sentiment?
—Ploro pel pare i la mare
que no volen que ens casem.

—No ploris, cara bonica,
que tots dos ens casarem.
Anirem a Barcelona
i tots dos ens llogarem.

Tu et llogaràs per criada
i jo per mosso de peu.
Dels diners de la soldada
una botiga en llogarem.

De pinyons i avellanetes
i també arròs i fideus,
xacolata de la bona;
de pesseta i de tots preus.

Les *ganàncies* de la botiga
una casa ens en farem,
una casa de set pisos
i al més alt ens estarem.

Adiós, cara bonica,
quin color de rosa tens;
el qui té color de rosa
no li'n falten pretendents.